

ПРЕС КЛИПИНГ

8. фебруар 2019.

НАСЛОВИ

- ЗАХТЕВ МАЛИНАРА Најмање 1,45 евра за килограм малине, цена НЕ СМЕ ДА ВАРИРА (стр.2)**
Раст пензија ће се од 2020. рачунати другачије, а "Блиц" сазнаје који су 5 МОГУЋИХ МОДЕЛА (стр.3)
У превремену пензију не може се без пенала (стр.4)
ГРАЂАНИ СЕ МАЊЕ ЗАДУЖУЈУ Година почела мршавим кредитирањем (стр.5)
Лончар: У септембру посао за 500 најбољих ученика у здравству (стр.6)
Нема слоге око модела за раст пензија (стр.7)
Филип Морис међу најбољим послодавцима (стр.9)
Успоравање ЕУ узима данак српској привреди (стр.9)
Позивамо на борбу против „Рада на лизинг“ (стр.10)
Политичке промене без социјалних – тек промене гарнитура на власти (стр.15)
Степановић: Гори вам кућа, а ви причате о суфициту (стр.16)
Град Ниш потписао посебан колективни уговор са синдикатима јавних предузећа (стр.17)
Део запослених у РТВ-у одржали штрајк упозорења (стр.18)

ЗАХТЕВ МАЛИНАРА Најмање 1,45 евра за килограм малине, цена НЕ СМЕ ДА ВАРИРА

Аутор: [Предраг Вујанац](#)

Откупна цена малине ове године у Србији не сме бити испод 1.45 евра за килограм и не сме варирати од 50 до 140 динара, као што је то било лане, траже српски произвођачи малине. Ни принос, ни квалитет рода, а највише откупна цена нису прошле године задовољили произвођаче црвеног злата, од којег још увек живи већински део западне Србије, па у Асоцијацији малинара Србије најављују да ће већ наредних дана, "док је време", бити одржан састанак Националног савета за малину на којем је основна тема цена српске стратешке воћке за ову годину.

- Тражили смо од надлежних институција да се зна која ће цена бити, како би произвођачи могли да донесу одлуку хоће ли и на који начин ове године обрађивати малињаке. За одређивање цене увек је барометар био килограм набране свеже малине у гајбици за килограм "гриза", самлевене замрзнуте малине, за извоз. Пре 25. децембра прошле године у Србији цена "гриза" кретала се од 1.15 до 1.17 евра, а "роленда", малине првог квалитета, од 1.80 до 1.90 евра. Просечна цена за килограм малине набране у гајбици, коју ми тражимо ове године, не сме бити испод 1.45 до 1.60 евра - каже Добривоје Радовић, председник Асоцијације малинара Србије. Према његовим речима, цена малине може се разграничити по сортименту и бити једнака на нивоу целе државе, за разлику од лане када је варирала распону од 50 до 140 динара за килограм.

Сами малинари слажу се да је сада право време да се прича о цени, па се надају и бољем роду и заради, свему што је изостало прошле сезоне.

- Добро је да се већ почетком године прича о цени, јер досадашње искуство говори да је свака година у којој се на време разговарало о кључним стварима била добра. Јасно нам је да цену нико неће прецизно знати до почетка бербе, али ако се на време покрене та тема и уђе у озбиљне преговоре, то може донети само нешто позитивно за нас произвођаче. Мислим да би се сви малинари сложили да се крене са ценом од 1.50 евра за килограм, па у зависности од услова да се иде навише - сматра Сретен Милутиновић, који сорте виламет и микер гаји на 1.3 хектара у ваљевском селу Брезовице.

С друге стране, када се узме у обзир за производњуу неповољна прошла година, необрађене површине, као и болести којима су ишли на руку климатски услови, прогнозе пољопривредних стручњака су да ће ове године укупан род воћа у Србији бити мањи за осам одсто. Радовић је још песимистичнији и сматра да ће, чак и уз идеалне услове, ове сезоне бити убрано до 42 одсто мање малине него ранијих година.

- Пре две године у Србији произведено је између 60.000 и 70.000 тона малине. Аналитика је показала да је 2018. године набрано 48.000 до 56.000 тона малине, а подаци Привредне коморе Србије говоре да је то 100.000 тона, што је заправо род с увезеном малином. Зато смо, поред утврђивања откупне цене на време, тражили да се обавезно ове године утврди шта је са увезеном малином која често доминира на нашем тржишту. Увезе се малина из Босне и Херцеговине или Пољске, препакује се код нас и као српски бренд иде на тржиште Европе. Прича би била потпуно другачија када бисмо смањили увоз - тврди председник Асоцијације малинара, додајући да у Асоцијацији располажу податком да је пре двадесетак дана за Шведску извезено 240 кутија роленда сорте виламет, и то по цени од 2.47 евра за килограм.

Спорна и цена купине

У Асоцијацији малинара кажу да ове године морају бити јасни и критеријуми за цену купине, која је у протекле три године имала веома ниску цену од 30 до 50 динара за килограм, док је цео прошлогодишњи род извезен, е и то по ценама пет до шест пута већим него што је произвођачима плаћено. Радовић зато каже да цена килограма овог воћа не сме бити нижа од 1.25 евра за "чачанску", а за мало боље сорте за 10 до 20 евроценти више.

Раст пензија ће се од 2020. рачунати другачије, а "Блиц" сазнаје који су 5 МОГУЋИХ МОДЕЛА

Аутор: [Сузана Лакић](#)

Влада Србије најавила је нову формулу за обрачунавање раста пензија од 2020. године, а "Блиц" вам доноси пет могућих модела које је направио Фискални савет и који ће ускоро ући у јавну расправу.

Нову формулу за индексацију пензија која ће бити примењена од наредне године најавили су пре два месеца министар финансија Синиша Мали и шеф канцеларије ММФ у Београду Себастијан Соса. Како је оцењено у Немањиној 11, Влада ће на новом моделу радити заједно са ММФ, а Фискални савет је на основу домаћих и међународних искустава направио неколико најбољих могућих начина обрачуна.

- Хитно усвајање нове формуле је друштвени и фискални приоритет у овој години. Са економског становишта формула за усклађивање пензија треба да обезбеди раст пензија у складу са привредним растом. Тако би један од модела могао да буде предлог пензионерских удружења по којем се пензије усклађују са инфлацијом и растом БДП преко два процента. Могуће је поново прописати и "швајцарску формулу" која подразумева усклађивање пензија по принципу 50 одсто са инфлацијом и 50 одсто са растом БДП, а која је у Србији ранијих година била врло подржана. Трећа опција је усклађивање по принципу 50 одсто са инфлацијом и 50 одсто са растом просечних зарада, а четврта по принципу 40 одсто са инфлацијом и 60 одсто са растом просечних зарада. Коначно, једна од формула могла би да буде и усклађивање кретања пензија са инфлацијом и растом укупне масе зарада у односу 30:70 - наводе у Фискалном савету и подсећају да је Влади дата дискрециона могућност да у складу са својим политичким преференцијама појединим пензионерима исплаћује новчано увећање уз пензију, а што није добро.

Ранијих година у Србији се неколико пута мењала формула за обрачун раста пензија. Од 2003. пензије су се усклађивале по принципу 50 одсто са инфлацијом и 50 одсто са растом зарада. Иако је ова формула била економски одржива, Влада ју је 2005. по захтеву Светске банке укинула и прописала усклађивање пензија са кретањем инфлације. Пензионери су били незадовољни и тада је дошло до великих, економски неодрживих, ванредних повећања пензија 2008. која су проузроковала вишегодишњу пензијску и буџетску дестабилизацију. Потом су 2010. године уведене мере штедње и пензије су биле усклађиване само са ценама и делом раста БДП преко четири одсто годишње. Након стабилизације Влада је укинула формулу за усклађивање пензија крајем 2018. и најавила нову од 2020. године.

У Европи скоро све земље имају формуле за усклађивање пензија, а највише њих користи комбинацију раста цена и раста зарада (види табелу). Аустрија, Италија, Француска и Шпанија усклађују пензије са растом цена. Формуле су нешто издашније и делимично укључују и раст зарада у Финској (20 одсто), Чешкој (33 одсто), Словачкој, Румунији и Бугарској, где раст зарада учествује са 50 одсто приликом усклађивања пензија.

Пет могућих модела по Фискалном савету

1. Усклађивање са инфлацијом и делом раста БДП-а преко 2%
2. 50% са инфлацијом и 50% са растом БДП
3. 50% са инфлацијом и 50% са растом просечних зарада

4. 40% са инфлацијом и 60% са растом просечних зарада
5. 30% са инфлацијом и 70% са растом укупне масе зарада

У превремену пензију не може се без пенала

Аутор: Ј. Ж. СКЕНДЕРИЈА

Приоритет економске политике утврђивање формуле за усклађивање пензија. Само на овај начин наши најстарији суграђани моћи ће да рачунају на редовне исплате пензионих чекова УКОЛИКО желимо стабилан пензијски систем, казнени поени за превремено пензионисање не смеју се укидати ни ублажавати, а неопходно је и стриктно поштовање измена Закона о ПИО из 2014. године. Само на овај начин наши најстарији суграђани моћи ће да рачунају на редовне исплате пензионих чекова.

Прошле године измењен је Закон о пензијском и инвалидском осигурању којим је укинута усклађивање пензија с растом инфлације и бруто домаћег производа (БДП) и препуштено Влади Србије да, зависно од раста БДП, одређује висину пензија.

Према анализи Фискалног савета, реформске мере морају да остану на снази и у наредним годинама, јер су управо оне један од кључних разлога за финансијску стабилизацију пензијског система која сада омогућава издашнију формулу за усклађивање пензија.

- Уколико би биле усвојене контрапродуктивне законске измене, попут популистичких захтева за укидање или ублажавање пенала за превремено пензионисање, поново би дошло до финансијске дестабилизације - сматрају у Фискалном савету.

Усклађивање пензија у будућности требало би, према њиховом предлогу, а на основу међународних и домаћих искустава, урадити на основу пет могућих формула које би биле економски одрживе и издашније од досадашње.

- Поред одабира нове формуле, потребно је унапредити и ојачати механизме фискалних правила који ће обезбедити да се укупни расходи за пензије у будућности крећу од 9,5 до 10,5 одсто БДП - кажу у Савету. - Ово би требало да буде један од приоритета економске политике у 2019. години. Сада је право време да се искористе резултати успешне финансијске консолидације пензијског система и да се преточе у дугорочно одржив систем.

ПЕТ МОГУЋИХ ФОРМУЛА УСКЛАЂИВАЊА

- преко **2** процента са инфлацијом и делом раста БДП-а
- **50** одсто са инфлацијом и **50** са растом БДП
- **50** процената са инфлацијом и **50** са растом просечних зарада
- **40** одсто са инфлацијом и **60** са растом просечних зарада
- **30** процената са инфлацијом и **70** са растом укупне масе зарада

Они сматрају и да је од велике важности да нова формула ужива што ширу друштвену подршку, док са економског становишта, треба да обезбеди и раст пензијских примања у складу са привредним растом. Могуће је, по њима, усвојити и предлог појединих пензионерских удружења да се пензије усклађују са инфлацијом и растом БДП-а већим од два одсто.

ВИШЕ СТАРИХ, МАЊЕ РАДНИКА

- ВАЖНО је имати у виду и континуирани тренд демографског старења у Србији, тако да се у периоду од 2020. до 2030. године очекује пораст броја особа старијих од 65 година за око четири, односно смањење броја радно способних за више од 10 одсто - истичу у Савету. - Отуда би нова формула за усклађивање пензија требало да циља раст просечне пензије за око 0,5 процената спорији од стопе привредног раста у наредној деценији.

ГРАЂАНИ СЕ МАЊЕ ЗАДУЖУЈУ Година почела мршавим кредитирањем

Аутор:Д. Вујошевић

Према подацима Кредитног броа Удружења банака Србије кредити су се у укупном износу током јануара зауставили на бројци од 2.359 милијарди динара а то је 0,3 одсто мање него у децембру 2018. Што се тиче грађана за кредите посебно оне најпопуларније готовинске зими није сезона. У банке се тим послом иде најчешће крајем пролећа и почетком лета или у септембру. У првој

варијанти новац се позајмљује за летовање а у другој за куповину огрева, финансирање поласка у школу и куповину зимнице.

Од ове године Народна банка Србоије је новим прописима ограничила рок за отплату готовинских кредита на осам година. Сваке године они ће се скраћивати и наредне две године за по 12 месеци да би 2021 максимални рок био шест година . Банкарски могу и преко тога али уз већу резервацију. Хоће ли им то бити исплативо остаје да се види .У јануару је раст био 0,5 одсто а сума 401,92 милијарде динара.Током целе прошле године ове позајмице су повећане за 72,57 милијарди динара или за 22,7 одсто.Банкарски пак сматрају да овде не важи она изрека по јутру се дан познаје. Скоро половина јануара била је нерадна није кредитна сезона а прави ефекти мера Народне банке Србије које се примењују од ове године моћи да се процене тек средином 2019. У сектору становништва су раст забележили и стамбени кредити и то 0,4 одсто, а сума је била укупно 405,47 милијарди динара. Ниже камате него у претходном периоду и чињеница да је посао данас далеко лакше наћи него што је то било претходних година донели су и већу шансу за куповину стана.

Остали зајмови су листом у минусу. У сектори становништва то се највише види код потрошачких кредита. Они су у паду 1,2 одсто за јануар према децембруа, ако се гледа задњи месец у 2017 онда је то целих 23 одсто.И сума је мршава 11,70 милијарди динара.

Привредници у Србији најчешће користе позајмице преко фондова и међународних организација а банарски кредити још по условима не могу да их замене. Зато су се и зауставили код компанија на 1.346,93 милијарде динара уз јануарски пад од 0,3 одсто. Слична слика и код предузетника уз нешто мањи пад од 0,1 одсто и суму од 49,11 милијарди динара.

Распродаје на картицу

Подаци Кредитног бироа Удружења банака Србије говоре да смо кредитне платне картице више користили у јануару. То је вероватно последица распродаја. Цене су се код обуће и гардеробе спустиле и до 70 одсто. Потрошња по кредитним картицама повећана је за 1,8 одсто. Колико ће се пак то исплатити купцима тек треба да прерачунају. Камате на те риволвинг кредите су високе па купци већ у старту могу да рачунају да ће платити 30 одсто више од цене. Али на распродајама се и то исплати. Трошак је нешто нижи код картица са инстолмент функцијом. Ни у фебруару се не очекује бум. Што се тиче редовног испуњавања обавеза ту је слика добра. Доцња је прошлог месеца остала на 3,1 за грађане као и у децембру. Код компанија и предузетника је чак смањена за 0,1 одсто и износи 6,8 односно 6,1 одсто. Што се узме то се редовније враћа

Лончар: У септембру посао за 500 најбољих ученика у здравству

Извор:Танјуг

БЕОГРАД: Министар здравља Златибор Лончар каже да ће у септембру посао у здравственим установама добити 400 или 500 најбољих ђака средњих медицинских школа.

Он се данас састао с директорима средњих медицинских школа у Србији, поводом почетка националног програма запошљавања најбољих младих медицинских сестара и техничара, дипломаца ових образовних установа.

Он је рекао да влада води одговорну кадровску политику у здравству, политику задржавања наших најбољих лекара и медицинских сестара, јер је, каже, циљ да о здрављу грађана Србије брину најбољи здравствени радници. "То је приоритет државе Србије, председника Вучића и Владе Србије", рекао је Лончар и навео да је у току просле године посао добило више од 160 најбољих студената медицине.

Данас је договорено да ће од септембра и најбољи ђаци медицинских школа, њих између 400 и 500 добити посао у нашим здравственим установама и, како каже, министар, добиће шансу да

раде, да се усавршавају и добиће све привилегије које су неопходне да би остали овде, у својој земљи.

Министар је истакао да ће приоритет имати медицинске сестре и техничари и у овогодишњем повећању плата, као и да ће бити промењен закон и да ће и они моћи у својом матичним установама да раде поподне са лекарима и имати додатни вид зараде.

Министарство здравља је у претходном периоду, од 2014. године до данас, у здравственим установама наше земље запослило више од 12.000 здравствених радника, од којих су 7.000 медицинске сестре и техничари.

Нема слогe око модела за раст пензија

Пише: М. Обрадовић

Након пет година суспензије усклађивања пензија са инфлацијом, од следеће године према тврдњама власти, али и изјавама представника ММФ-а у Закону о ПИО поново ће ступити на снагу формула о усклађивању пензија, само, питање је која.

Фискални савет је изашао са документом у ком се анализира пет формула које се углавном користе у европским земљама. До 2014. године пензије су се усклађивале два пута годишње са инфлацијом и растом БДП-а изнад четири одсто. Од 2006. до 2010. године повећање пензија зависило је само од раста цена, а пре тога, од 2003. до 2006. године пензије су усклађиване половином са растом цена, а половином са платама.

И предлози Фискалног савета крећу се у овим оквирима, а изгледа да свако има своју омиљену комбинацију.

Милојко Арсић, професор на Економском факултету, сматра да је најадекватније решење такозвана швајцарска формула и то усклађивање 50 одсто са инфлацијом, а 50 одсто са зарадама.

„Та формула је једноставна и разумљива. Такође обезбеђује да неће доћи до већих издатака за плате и пензије него што је одрживо. Код усклађивања са БДП-ом је проблем са кашњењем података за бруто домаћи производ, па имамо и ревизије БДП-а. С друге стране, великом броју људи није баш ни јасно шта је БДП, док су зараде свима јасне и видљиве“, објашњава Арсић додајући и да су подаци о инфлацији и зарадама много ажурнији. На пример, за прошлу годину се калкулише са растом БДП-а од 4,4 одсто, али према подацима за последње месеце изгледа да ће се раст кориговати надолу, на 4,2 одсто, па се поставља питање са којим би се растом БДП-а заправо индексирале пензије.

Он истиче и да очекује да Влада иде на издашнију формулу за пензионере.

„То је карактеристика многих влада да дају грађанима оно што желе, а грађани не размишљају да ли је то одрживо на дужи рок или да ли ће можда истиснути јавне инвестиције или издатке за здравство или школство“, напомиње он.

Међутим, пензионери преферирају управо усклађивање пензија са привредним растом, а чини се да и ММФ нагиње на ту страну. Наиме, прекјуче је Џејмс Руф, одлазећи шеф мисије Фонда у Србији, изјавио да се „са повећањем плата и пензија може наставити, али под условом да економија настави да расте. Желимо да у Србији постоји бољи оквир за плате у јавном сектору и постоји формула за аутоматско индексирање пензија, које мора бити у складу са растом привреде“.

Мада нека удружења пензионера предлажу да се пензије повећавају половином у складу са растом цена, а другом половином за раст БДП-а изнад два одсто, што је мало издашнија варијанта једног од претходних закона о ПИО, Јован Тамбурић, председник Удружења синдиката пензионисаних војних лица Србије, сматра да би пензије требало да расту у складу са растом БДП-а без обзира да ли је већи или мањи од два одсто.

„Не знам зашто је Фискални савет представио све оне моделе када ми већ имамо закон о ПИО који прописује да се пензије усклађују 50 одсто са инфлацијом, а 50 одсто са растом БДП-а изнад четири одсто, само што ми мислимо да нема разлога за тим лимитом, већ да треба да пензије расту у складу са растом БДП-а колики год да је. Претходних година раст већи од четири одсто је пре био изузетак, што би значило да пензије не би биле усклађене у годинама када је привредни раст био мањи“, напомиње Тамбурић додајући да је 1,7 милиона пензионера неусклађивањем у претходних пет година оштећено за око 2,5 милијарди евра.

Тамбурић се осврће и на предлог Фискалног савета да се горња граница масе исплаћених пензија смањи са 11 на 10 одсто БДП-а.

„Нелогично је да држава ограничава уплате за пензијске доприносе приватним лицима и фирмама. Држава треба да ограничи колико се за пензије може исплатити из буџета, а не да се бави ПИО фондом. Таквих ограничења нема нигде, само у источноевропским државама“, категоричан је Тамбурић.

Арсид се са овим не слаже и поручује да када ПИО фонд буде могао да се у потпуности финансира из доприноса, онда може да се прича о укидању ограничења на расходе за пензије. Професор на Економском факултету Јуриј Бајец брани предлог да се пензије ускладе са инфлацијом и са растом БДП-а изнад два одсто.

„Мислим да је влада погрешила што се већ за ову годину није вратила на постојећа законска решења. Минимум око ког не треба да има никакве полемике је да се одржи реална вредност пензија, а то је увећање за раст цена. Даље пензионери чине значајан део становништва државе и учествују у економским резултатима земље. Напокон 30, 40 па и 50 година су радили и уплаћивали доприносе. Ред је да учествују и сада у резултатима и развоју. Зато мислим да је добро решење да пензије расту за раст цена и за раст БДП-а изнад два одсто. То је разумно и фискално одрживо решење“, објашњава Бајец.

Он додаје и да је претходних пар година успорен прилив нових пензионера због пенала за превремену пензију, па се сада људи не журе у пензију већ чекају да одраде свој радни век.

„С друге стране имамо бољу наплату доприноса и раст броја запослених који уплаћују доприносе, тако да се и издаци из буџета за пензије смањују“, подсећа Бајец закључујући да је најважније да влада одустане од дискреционих одлука и усвоји правила којих ће се придржавати.

Иначе према анализи Фискалног савета у последњих 10 година најиздашније за пензионере биле би формуле којим се примања усклађују са инфлацијом и БДП-ом.

Гледано од 2008. до 2018. формула инфлација плус раст БДП-а изнад два одсто и инфлација плус половина раста БДП-а би донеле годишњи раст пензија у просеку од 6,6 одсто.

Формула у којој се пензије усклађују 50 одсто са инфлацијом, а 50 одсто са растом зарада би дале просечно годишње повећање од 6,3 одсто, а рецимо 30 одсто инфлација плус 70 одсто раст доприноса би дао најмање повећање пензија од 5,9 одсто годишње. Рецимо законско решење по ком се пензије усклађују са инфлацијом и повећањем БДП-а изнад четири одсто, значило би да од 2009. до прошле године уопште не би било усклађивања са привредним растом који је увек био испод четири одсто и дао би убедљиво најмање годишње повећање пензија.

Филип Морис међу најбољим послодавцима

Пише: Н. Д.

Дуванска компанија „Филип Морис“ Србија данас је саопштила да је четврти пут добила признање „Топ емплоејер“, чиме је сврстана међу најбоље послодавце у земљи у 2019. Признање је компанији доделио истоимени међународни институт у Холандији.

Како се наводи у саопштењу, да би компаније добиле овај сертификат морају да испуне строге критеријуме који се односе на израду стратегија проналажења талентованих појединаца, планирање ангажовања запослених и њихових могућности за учење и развој.

Успоравање ЕУ узима данак српској привреди

Пише: М. Обрадовић

Пад индустријске производње у последњим месецима прошле године могао би да обори и привредни раст у 2018. са очекиваних 4,4 одсто на 4,2 или 4,3 одсто оцењују стручњаци. Наиме, осим индустријске производње последње месеце прошле године обележило је и успоравање извоза и промета на мало. Према доступним годишњим резултатима, екипа Макроекономских анализа и трендова утврдила је и да су они нижи од процена Републичког завода за статистику с краја прошле године што је разлог за смањење процене раста, а томе доприноси и флеш оцена БДП-а од 3,5 одсто у последњем кварталу.

Застој у индустрији се према речима Ивана Николића, уредника МАТ-а, у целости објашњава успоравањем привредне активности у еврозони и увођењем тарифа од стране Косова и Метохије.

„Ако би упоредили наше децембарске резултате индустрије са Хрватском видели би да је тамо пад још дубљи иако немају проблем са Приштином“, објашњава Николић. Док је рецимо прерађивачка индустрија у Србији забележила раст од 1,9 одсто у прошлој години, у Хрватској је смањена за један одсто, а само у децембру хрватска индустрија је смањена за девет одсто. Економисти ово објашњавају чињеницом да европска, а пре свега немачка привреда озбиљно успорава па је прошле године уместо 2,2 одсто из 2017. порасла за свега 1,5 одсто. У трећем кварталу је једва избегнута рецесија, када је економски раст износио свега 0,2 одсто.

Економиста Саша Ђоговић указује и на благу рецесију у Италији, али и неизвесност који носи пролећни Брексит.

„У Немачкој се бележи смањење поруцбина, видећемо да ли ће Италија успети да се извуче из рецесије и како ће Брексит утицати на тржиште ЕУ. Уколико дође до смањења економске активности то ће се сигурно одразити и на смањење поруцбина на српском тржишту“, објашњава он додајући да су царине на КиМ за робу из Србије пре свега погодиле прехранбену индустрију.

Такође, треба узети у обзир и потенцијални ефекат квота које ЕУ уводи за увоз челика на железару у Смедереву.

Укупна индустријска производња у Србији је у децембру 2018. године била за 6,3 одсто мања него у истом месецу претходне године, па је кумулативни међугодишњи пораст спуштен на 1,3 одсто. У прошлој години рударство је пало за 4,8 одсто, док је производња струје остварила скромних 1,2 одсто.

Прерађивачка индустрија је у децембру забележила пад од 5,8 одсто у односу на претходну годину, а укупан раст у 2018. је био свега 1,9 одсто, за 1,1 одсто мање него што је РЗС проценио. Од свих области, у децембру се највише обрушила производња моторних возила и приколица. Гледано децембар на децембар производња се преполовила, а у целој години пад је износио 4,1 одсто. Ово је иначе област која највише извози. Највећи удео у прерађивачкој индустрији има прехранбена индустрија, а она је у новембру пала за 10, а у децембру за 12,4 одсто,

међугодишње. Укупно пад је износио 2,3 одсто у прошлој години. Занимљиво је да прехранбена индустрија бележи раст физичког обима извоза, а пад вредности због пада цена на међународном тржишту.

Слично је и са увозом, где је вредност увоза истовремено смањена за 7,1 одсто док је физички обим повећан за чак 18,3 одсто. Другим речима, због смањења цена производа прехранбене индустрије долази до супституције замене производа увозним.

Како се наводи у анализи МАТ-а ово су упозоравајући подаци и они, заједно са анализама неких критичних области код нас, показују да се на пад производње наше прерађивачке индустрије не може гледати као на ексцес, већ као на озбиљно упозорење.

Позивамо на борбу против „Рада на лизинг“

Пише: Леви блок

Вишегодишњи рад на Нацрту закона о агенцијском запошљавању напokon се приводи крају. Током 2018. године Социјалдемократска унија, Маркс21, 7 захтева, Не да(ви)мо Београд, Леви самит Србије и Београдска омладинска акција су формирали заједничко радно тело за праћење рада на закону и артикулацију отпора. Анализа која следи резултат је овог рада и предлог за мобилизацију против Нацрта закона о агенцијском раду, као до сада најагресивнијег и најбескрупулознијег акта експлоатације рада у Србији.

Пре него што се упустимо у детаљну анализу Нацрта, који је новембра прошле године представљен на јавној расправи у неколико градова у Србији, истичемо две ствари:

- Захваљујући борби представника синдиката у радној групи, Нацрт закона о агенцијском запошљавању је испао знатно бољи него што су желели представници власти и капитала. Ову чињеницу напомињемо јер сматрамо да држање синдиката у поступку израде Нацрта заслужује јавно признање и подршку. Ипак, напори синдиката нису били довољни да коначан текст Нацрта буде иоле прихватљив.
- Запошљавање радника преко агенција за нас спорно само по себи, јер се њиме избегава и даље урушава заштита коју радницима колико-толико пружа Закон о раду. Међутим, будући да је запошљавање преко агенција постало незаобилазна стварност, боље је добро регулисати ову област него пустити да се даље развија без икакве заштите радника. Нацрт који је Министарство за рад ставило на јавну расправу далеко је од добре регулације – потпуно је неприхватљив и треба да вшимо што јачи притисак да се Нацрт поправи.

Нацрт закона о агенцијском запошљавању можете наћи на линку

<https://www.minrzs.gov.rs/sr/dokumenti/ostalo/javna-rasprava-o-nacrtu-zakona-o-agencijskom-zaposljavanju>

Писци Нацрта избегли су да регулишу практично сва питања питања важна за положај радника: како агенције бирају раднике које упућују послодавцима корисницима, како се осигурава исплата радника и како се они могу организовати да заштите своја права. Будући да су у радној групи учествовали представници агенција добро упознати са досадашњом праксом запошљавања преко агенција, нема никакве сумње да су ови пропусти направљени са предумишљајем.

- Члан 2 Нацрта наводи основне услове запошљавања и рада, али то чини врло нејасно, што се увек заврши на штету слабије стране – у овом случају радница и радника. Зато је неопходно додати још једну одредбу, а која би навела да се примењују и услови утврђени прописима који се, посредно или непосредно, тичу рада и радног односа, тј. којима се уређује пензијско и инвалидско осигурање, осигурање за случај незапослености и запошљавање, здравствена заштита, здравствено осигурање, професионална рехабилитација и запошљавање особа са инвалидитетом, право на штрајк, злостављање на раду, као и услови предвиђени осталим прописима којима се регулишу права, обавезе

и одговорности по основу рада и радног односа. У том смислу Члан 8 став 2 Нацрта, који гласи: „Захтев за престанак важења дозволе за обављање послова уступања запослених, агенција може да поднесе ако је испунила све обавезе према запосленима из уговора о раду“, треба допунити са: „...као и из Закона о раду и осталих прописа из члана 2 овог Закона.“

- Чланом 2 је у тексту Нацрта који је разматран на јавној расправи било предвиђена дефиниција упоредног запосленог као: „...запослени који је у радном односу код послодавца корисника који обавља или би обављао исту или сличну врсту послова с обзиром на степен стручне спреме, односно образовања, знања и способности, сложеност, одговорност и посебне услове за рад“. Упоредни запослени је веома важан институт агенцијског запошљавања, којим се послодавац корисник онемогућава да агенцијске раднике ангажује по горим условима од својих радника. Међутим, Министарство је након јавне расправе прихватило предлог Савета страних инвеститора, Америчке привредне коморе и Фондације Центар за демократију да се упоредни запослени дефинише искључиво као запослени који обавља „исти посао“, уместо „исте или сличне врсте послова“! Овом изменом се потпуно обесмишљава институт упоредног радника, јер се постављају немогући услови за поређење агенцијског и стално запосленог радника – „исти посао с обзиром на степен стручне спреме, односно образовања, знања и способности, сложеност, одговорност и посебне услове за рад“ је дефиниција коју је практично немогуће достићи. Иначе, институт упоредног радника је уведен у Нацрт само захваљујући залагању представника синдиката у радној групи, да би затим у јавној расправи био избачен на притисак Савета страних инвеститора, Америчке привредне коморе и Фондације Центар за демократију.
- Члан 9 је један од најконтроверзнијих делова Нацрта, из више разлога.
- Прво, став 1 покушава да изједначи радни однос на одређено време са временом уступања, што је недвосмислени позив агенцијама да са запосленима закључују радни однос на одређено време. Ако се не зна унапред за који конкретан период је потребно ангажовање туђег рада, онда би требало закључити уговор о раду на неодређено време, као што предвиђа Закон о раду у члану 31 став 2, као и у члану 37 став 2: „...да се може закључити на одређено време за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба.“ Такође радноправна теорија поставља радни однос на неодређено време као правило, док радни однос на одређено време као атипичну врсту радног односа. У том смислу, предлагемо да спорни став гласи: „Агенција са уступљеним запосленим закључује уговор о раду на неодређено време или уговор о раду на одређено време у складу са овим Законом и Законом којим се уређује рад.“
- Друго, природа односа између Агенције, запосленог и послодавца-корисника је потпуно нејасна: запослени заснивају радни однос са Агенцијом; међутим, некаквим „упутом“, запослени се „упућује на рад“ код тзв. послодавца корисника. Овде је нејасно ко је у ствари послодавац? Да ли је то само агенција, или након „упућивања“ то постаје послодавац-корисник, или су оба послодавци? Ако погледамо законску дефиницију уступљеног запосленог или послодавца-корисника, или сам појам уступања, видећемо да нигде не стоји експлицитно да је запослени у радном односу према послодавцу-кориснику. Цела ова збрка умањује правну сигурност радница и радника.
- - Но, можда се позиција запосленог кристалише преко упута? Али шта је упут? Нацрт је и овде неодређен, прописује само: „...да запослени прихвата да обавља послове на основу упута за рад код послодавца корисника (у даљем тексту упут).“ Међутим, став 4 каже да упут „заменаује анекс уговора о раду“. Да ли то значи да је

упут исто што и анекс уговора о раду, или је нека пара-правна категорија којом се покушава изиграти уговорни однос? У сваком случају, с обзиром да запослени прихвата (читај – обавезује се) да обавља послове на основу упута, јасно је да упут нема правну природу анекса који послодавац најпре мора запосленом да понуди, а запослени да се са њим сагласи. Такође, анекс се закључује у ситуацијама када се промене одређени услови рада, у које спадају и услови који су предмет упута (место обављања посла, седиште послодавца корисника, назив и опис послова, трајање уступања...), међутим запослени не може да се обавезе на обављање неког будућег посла где су основни услови непознати, то јест биће тек одређени у будућности, и то без сагласности запосленог. То се не зове „анекс уговора о раду“, него принудни рад, који је забрањен је конвенцијама Међународне организације рада број 29 и 105. Ништа се не мења одредбом да се упут сматра делом уговора о раду, нити да се упут доставља запосленом пре уступања, јер се радник, односно радница већ обавезала уговором, иако не зна услове из упута.

-
- На крају, члан 9 став 5 само потврђује претходно речено: „Приликом закључивања уговора о раду на одређено време које је једнако времену уступања послодавцу кориснику, тај уговор *може* да садржи све елементе из ст. 2 и 3. овог члана, у ком случају се не сачињава упут као посебан акт.“ Опет се рекламира уговор о раду на одређено време, па ипак се оставља простор за примену небулозне установе упута.

-
- Зато предлажемо да члан 9 гласи:

„Агенција са уступљеним запосленим закључује уговор о раду на неодређено или уговор о раду на одређено време у складу са овим Законом и Законом којим се уређује рад.

Уговор о раду из става 1 овог члана, поред елемената утврђених законом којим се уређује рад, садржи и врсту послова за које ће се запослени уступати.“

-
- Члан 9 став 4 и 5 би гласили:

„Упут се сматра анексом уговора о раду који се закључује у складу са Законом којим се уређује рад.

Приликом закључивања уговора о раду на одређено време које је једнако времену уступања послодавцу кориснику, тај уговор садржи све елементе из ст. 2 и 3 овог члана, у ком случају се не сачињава упут као посебни акт.“

- Члан 13 садржи низ ситуација у којима уговор о уступању не може да се закључи. Претпоследњи став спорног члана наводи како: „Колективним уговором може да се забрани, односно ограничи коришћење рада преко агенција за привремено запошљавање из оправданих разлога који се заснивају на општем интересу, а посебно у циљу заштите упућених запослених, безбедности и здравља на раду, спречавања поремећаја на тржишту рада и спречавања злоупотреба.“ Лепо делује на папиру, али с обзиром на низак степен покривености колективним уговорима те урушеног социјалног дијалога и слабе синдикализације радништва, ова одредба је писана за неку другу земљу. Оно што би био конкретан помак у односу на решење из нацрта, јесте додавање још једне тачке у став први истог члана којим се набрајају ситуације у којима се уговор о уступању не може закључити, а којим би се онемогућило закључивање оваквих уговора о уступању и када су у питању делатности од општег интереса.
- Члан 14 ограничава могућности за закључивање уговора о уступању запослених а који наводи да се уговор о уступању може закључити за уступање највише до 10% запослених у односу на укупан број запослених код послодавца корисника у моменту закључења уговора. Но, став 2 истог члана каже да је ипак могуће закључити уговор о уступању а ради уступања „највише до 30% запослених у односу на укупан број запослених код

послодавца корисника у моменту закључивања уговора, уз претходну сагласност министарства надлежног за послове рада“. Притом нигде није наведено које су то ситуације када се максимум од 30% може применити. Иако Нацрт наводи претходну сагласност, није прецизирано када се даје таква сагласност, који су то конкретни услови који, када наступе, овлашћују послодавца да захтева од министарства такву сагласност? Пошто Нацрт не даје никакве конкретније одредбе, сматрамо да изузетак од 30% прети да постане правило, те да став 2 овог члана треба брисати, односно да проценат радника који се могу ангажовати преко агенције не сме да пређе 10% од укупног броја запослених.

- Члан 16 се наслања на члан 9, који, као што смо видели, даје врло нејасан опис односа на релацији запослени – агенција – послодавац (корисник). Став 3 овог члана покушава да опонаша ЗОР, тако што наводи да: „Уступљени запослени из става 1. овог члана, који је претходно код послодавца корисника радио преко исте или друге агенције супротно одредбама тог става или који остане да ради код послодавца корисника најмање пет радних дана након истека времена за које је уступљен, сматра се да је засновао радни однос на неодређено време код послодавца корисника.“ Уступљени запослени „из става 1“ јесте запослени на одређено време. Но, овде је нејасно бар неколико ствари. Прво, Закон о раду везује заснивање радног односа на неодређено време (поред осталих случајева наравно) за ситуације када је „уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен“. Да ли се овде заснивање радног односа на неодређено време везује за прекорачење уговора о раду на одређено време, или се то везује за време уступања? Даље, проблем се појачава тиме што постоји дилема да ли је запослени код послодавца корисника у радном односу или не, као што смо видели у члану 9. Ако пођемо од тога да је уступљени запослени у радном односу код послодавца корисника, у том случају нема места дилеми – у тој ситуацији, ако би се уговор о раду закључио у супротности са Законом о раду, или би наставио да ради 5 радних дана, постојао би основ за радни однос на неодређено време. Међутим, са оваквом конструкцијом, све указује на то да се запослени само „уступа“, а да је радни однос само са агенцијом, те би, у том случају, ако би се поновила претходна ситуација (пет радних дана, односно незаконит уговор) радни однос на неодређено време био заснован са агенцијом. Треба изнова написати став 3 у којем би се дефинисало да уколико се прекорачи трајање уговора о раду који запослени има са агенцијом, те исти настави да ради најмање 5 радних дана, односно, уколико уговор није састављен у складу са законом, да се заснива радни однос на неодређено време са агенцијом. Са друге стране, требало би увести да, уколико се догоди „прекорачење“ уговора, те запослени који је претходно уступљен настави да фактички обавља послове код послодавца корисника, да се ех леге успоставља радни однос на неодређено време према послодавцу кориснику, а по основу фактичког рада

- Члан 18 набраја једнаке услове рада које уступљени запослени код послодавца корисника као и тзв. „упоредни запослени“. Но, мислимо да је набрајање у овом члану сувишно, јер су права запослених предвиђена већ законом о раду као општим законом те осталим законима којима се уређује рад. Стога, предлажемо да се став два брише (који и садржи набрајања), а да став 1 гласи:

„Уступљени запослени за време привременог обављања послова код послодавца корисника има право на једнаке услове рада као и упоредни запослени код послодавца корисника, у складу са законима којима се уређује рад.“

- Члан 20 одређује „друге обавезе агенције“, али то ради на један паушалан начин тако што каже: „Агенција је дужна да обезбеди заштиту личних података уступљеног запосленог, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.“ Наравно да није довољно позивање на општи закон о заштити података о личности, јер се онда одредба

своди на пуку констатацију. Да ли агенција води податке о лицима од момента заснивања радног односа са њом, или још пре заснивања радног односа, будући јој дају податке очекујући запослење? Када клијент од агенције затражи раднике одређеног профила, агенција их не скупља са улице, него их бира из своје евиденције, на основу критеријума о којима не знамо ништа. Под којим условима и по којој процедури агенција даје податке потенцијалним послодавцима корисницима? Бизнис модел почива на евиденцији о радницима коју води без икакве контроле. Како се уређује поступак складиштења и чувања података о личности, и које се мере предузимају ради њихове заштите? И на крају, која је корист будућим запосленима, односно запосленима или уступљеним запосленима од складиштења њихових личних података, обраде података или давања истих послодавцима корисницима? Ово су све питања која треба да буду покривена предметним чланом, с обзиром да апстрактно позивање на закон није довољна протекција.

Предлажемо да, уколико моменат давања података о личности агенцији претходи закључењу уговора о раду са истом, будући запослени има право на минимални износ месечне новчане накнаде у складу са законом којим се регулише запошљавање и осигурање за случај незапослени, и то без обзира да ли је претходно било осигурано.

- Члан 29. Нацрта декларативно предвиђа колективна права радника ангажованих преко агенције, тиме што их урачунава у укупан број радника приликом утврђивања репрезентативности. У стварности, ово је штрајхбрехерска одредба. Радници ангажовани привремено преко агенције имају суштински другачије интересе од радника ангажованих по другим основама, тако да члан 29. заправо окреће раднике једне против других и отежава положај оних радника који нису ангажовани преко агенције, јер им подиже праг за остваривање колективних права. Радници ангажовани преко агенције треба сами да бирају да ли ће приступити синдикату, или штрајку код послодавца код ког су упућени или не, без урачунавања у укупан број радника уколико то не желе, а истовремено им се мора прописати право на организовање у агенцији, јер они уговор о раду закључују са агенцијом и она је стварно место њихових колективних права. Ово поготово имајући у виду да је агенцијско запошљавање новитет у нашем законодавству, те недостаје покривеност осталим, пре свега системским законима.
- Што се накнаде штете тиче (чл. 31 и чл. 32) остаје проблем – ко је одговоран за накнаду штете? Члан 32 носи помпезни назив „Солидарна одговорност агенције и послодавца корисника у вези са повредом на раду и професионалном болешћу“, да би се даље навело да је агенција супсидијарно одговорна за накнаду у случају да од послодавца корисника запослени не може да накнади штету у судском поступку. Солидарна одговорност би била у потпуности реализована када би запослени могао да тужи као солидарне дужнике и агенцију и послодавца корисника тако што би их могао обухватити једним захтевом. Овако постоји могућност пребацивања обавезе са агенције на послодавца корисника и *вице верса*, те опстаје несигурност за радника кога тужити? Слична је ситуација са исплатама зараде како је то одређено у члану 26, тачка 7 где се каже да је „послодавац корисник супсидијарно одговоран за исплату зараде и накнаде трошкова са агенцијом“. Поред тога што је нејасна, ова одредба опет упућује на однос „ако не – онда...“. Ради веће правне сигурности радница и радника, требало би и поводом исплата зарада предвидети солидарну одговорност агенција и послодаваца корисника.
- Нацртом није предвиђен обавезан депозит из ког би се исплатиле зараде радницима у случају престанка рада агенције. Такав депозит је међународни стандард обезбеђења права на зараду радника запослених преко агенције. Према информацијама којима располажемо, полагање депозита није предвиђено Нацртом јер су се мале агенције буниле да би их таква одредба довела у неравноправан положај са великим агенцијама. Разумемо проблеме малих агенција и опасност од стварања монопола, али сматрамо да се овај проблем могао превазићи и на начин који не би био на штету радника. На пример,

могло се предвидети да се агенције приликом регистрације разврставају на мале, средње и велике, и да плаћају различите депозите у складу са бројем радника које имају на евиденцији, уз обавезу да се пререгиструју уколико пређу праг броја радника прописан одредбом о разврставању. Ипак, Нацртом је опасност од стварања монопола отклоњена на начин који угрожава исплату радника, што је потпуно неприхватљиво.

Са наведеним системским недостацима и намерним избегавањем да се регулишу питања која су Министарству из досадашње праксе агенцијског запошљавања врло добро позната, нацрт закона о агенцијском запошљавању можемо оценити само као превару, коју ћемо спречити свим расположивим средствима уколико ступи на снагу.

Политичке промене без социјалних – тек промене гарнитура на власти

Пише: Д. Д.

Уједињени грански синдикати „Независност“ подржавају мирне грађанске протесте и захтеве усмерене ка демократизацији друштва и стварању претпоставки за равноправан и аргументован политички и шири социјални дијалог.

Истовремено, противимо се расписивању још једних у низу ванредних избора, посебно имајући у виду да редовни парламентарни избори следе већ наредне, 2020. године, саопштио је УГС Независност.

Додаје се да у условима постојања готово опште сагласности у стручној јавности да изборну праксу и услове и институције за њихово организовање и контролу, али и сам изборни систем и правила треба озбиљно реформисати, нерационално је инсистирати на расписивању избора под тренутно важећим неприхватљивим условима.

„То само води даљој поларизацији, уз трошење новца и губљење времена и енергије за промене. Уместо приче о још једним изборима и њиховом бојкоту, треба хитно отворити дијалог о изборним правилима игре. Изборна правила се не мењају у години у којој се организују избори – не барем у демократским друштвима. У дијалогу, поред политичких актера, морају учествовати и академска заједница и организације цивилног друштва. Избори се, ваљда, расписују због грађана и грађанки и њиховог права да знају ко им се и са каквим резултатима и програмима нуди на равноправном изборном тржишту“, пише у саопштењу.

Како се наводи, УГС Независност упозорава да борба за одбрану слободних и фер избора и независних медија и институција од пошаста њиховог игнорисања и пражњења у сиромашној Србији не значи много без истовременог залагања за смањивање енормних неједнакости, раст зарада и сигурног и достојанственог рада.

„Представнике власти упозоравамо и овом приликом да су јачање социјалног дијалога, праксе колективног преговарања и примена вредности садржаних у Европским социјалним стубовима прихваћена и у великој мери неиспуњена државна обавеза. Свима мора бити јасно да су политичке промене без социјалних – тек промене гарнитура на власти. Нагледали смо се штрајкова злоупотребљених за обрачуна са политичком и пословном конкуренцијом, као и захтева за ванредним изборима после којих је све остајало исто. Ако не и горе. На протестима видљива парола да нећемо да будемо јефтина радна снага говори о сазрелој свести да пристати на живот на нивоу пуког преживљавања није достојно човека. Перспектива прекарне и јефтине радне снаге која је, за мале паре, увек на изволте потенцијалним послодавцима – свакако није ни за кога прихватљива, посебно не за младе и образоване. Примера ради, је ли просек од четиристо и кусур евра судбина намењена Србији? Је ли пензија од двеста-триста евра круна нечије каријере и деценијског рада? Треба ли и даље кажњавати запослене који пред претњом стечаја и губитка радног места оду у превремену пензију? Треба ли да млади раде на бедно плаћеним и несигурним пословима, испод својих квалификација? Или рачун треба да коначно, бар онај политички, плате све владајуће гарнитуре које су нас довеле до стања раширеног

сиромаштва у коме су неједнакости дупло веће од европског просека, пише у саопштењу УГС Независност и захтева од свих политичких актера, и позиционих и опозиционих, да се након анализе ефеката приступи промени антирадничког Закона о раду и оживи сада блокирана пракса колективног преговарања.

Степановић: Гори вам кућа, а ви причате о суфициту

Аутор: [Н1 Београд](#)

Главна и одговорна уредница Нове економије и директорка Бизнис Инфо групе Биљана Степановић је изјавила у Новом дану да је једна од "магичних речи", бар како је званичници маркетиншки схватају - суфицит.

"Људи не знају шта је суфицит, али то мора да је нешто много добро и сад ми говоримо наш суфицит је три пута већи од планираног. То значи да нисте добро планирали јер очигледно није дошло ни до каквог 'бума', привредног раста. Напротив. Није дошло до раста прихода које нисте очекивали, значи нисте добро планирали", сматра Степановић.

Према њеним речима, суфицит на дужи рок није добар.

"Шта значи суфицит? То значи да сте од нас узели, прикупили више новца него што држави треба. Он није добар као што није добар ни висок дефицит", каже Степановић.

Она констатује да дефицит јесте смањен, да је инфлација под контролом и да се курс држи стабилним.

"Али под којим условима и по коју цену. Ево сад опет се повећавају акцизе, зашто ако је толики суфицит? Зашто захватате више?", упитала је она.

Каже да није "љубитељ" Међународног монетарног фонда и да људи који живе у Србији знају како живе.

"Зашто ви мени говорите о суфициту, а не говорите ми како стоји ствар са платама, колике су пензије, како људи живе", рекла је она.

С обзиром да је у последњем кварталу прошле године дошло до пада индустријске производње и спољно трговинске размене, чему је допринело и увођење царина од стране Косова, Степановић је рекла да није сигурна да ли ће доћи до раста БДП-а у 2019. години.

Ако хоћете да будете поштени, ви кажете "цури на све стране". Држава се води на лаички начин. Људи су ем нестручни, ем доста острашћени.

"Нисам у стању да се одушевљавам економским успесима ове власти зато што кад имате ниску основу онда забележите раст од четири одсто и онда ми то представљате као велики успех, а не кажете да сте годину пре тога имали најмањи раст у региону и кумулативно најмањи раст у последњих шест година", рекла је она.

Као основну ствар која је погоршана наводи "потпуну девастацију правне сигурности и релативизација правног система".

"Ако се ви као земља нађете на сивој листи ФАТФ - међународног тела за спречавање прања новца и финансирање тероризма, ако се председница Владе запањи што се то догодило и каже да ће то средити, онда се неке друге земље скину са те листе, а Србија на њој остане...", наводи она.

Горући проблем, додаје Степановић, јесте тај што не функционишу институције и правни систем, као и то што нема независних контролних тела.

Град Ниш потписао посебан колективни уговор са синдикатима јавних предузећа

Поставио: [Југпрес](#)

Данас је у Градској кући градоначелник Ниша Драко Булатовић потписао посебан колективни уговор са представницима Самосталног синдиката у комунално-стамбеној делатности Града Ниша и Синдиката „Независност“. На основу потписаног Посебног колективног уговора ова предузећа ће донети или прилагодити своје Појединачне колективне уговоре.

Данашњим потписивањем уговора између града Ниша, комуналних предузећа којим је Град осниваћ, створен је добар основ за постизање већих права запослених у нишким јавним предузећима И већа транспарентност рада предузећа – речено је приликом потписивања колективног уговора.

Градски колективни уговор је истекао пре неколико година тако да ће данашњим потписивањем сва јавна комунална предузећа имати колективне уговоре на основу кога ће правити посебне колективне уговоре.

“Захтеви синдиката су били оправани и неоправдани, како у ком делу, и ми смо као град покушали да нађемо компромисно решење. Захвалан сам представницима синдиката и града јер смо били спремни на компромисе. Испокштавали смо и захтеве синдиката за минули рад и боловање до 30 дана”, рекао је градски већник Игор Војиновић. По његовим речима потписани Посебни колективни уговор утицаће на повећање права запослених, али и на боље услове рада, већу укљученост синдиката у сам процес рада

Војиновић је истакао да је од посебног значаја и то што ће на основу овог уговора бити могуће повезивање радног стажа у свим ЈКП чији је оснивач Град Ниш.

„Људи су прелазили из једног предузећа у друго и по, до сада, важечим актима губили су право на јубиларну награду. Сада смо прецизирали да се радни стаж рачуна у свим ЈКП чији је оснивач Град“, нагласио је Војиновић.

Војиновић је рекао да поред комуналних предузећа овај уговор обухвата и Спортски центар Чаир, јер њихови запослени припадају синдикатима чији су представници потписали овај уговор.

Гроздан Митић, председник Самосталног синдиката у комунално-стамбеној делатности Града Ниша, рекао је да је потписивањем овог Колективног уговора учињен један велики корак, као и то да су преговори трајали око шест месеци.

Он је додао да је посебно задовољан што су успели “да се изборе” да се радницима који су прелазили из предузећа у предузеће због њихове трансформације призна стаж и они добију јубиларне награде што је до сада било немогуће.

“Што се тиче зараде ту нисмо могли да правимо уступке због уредбе која ограничава масу зарада и где не сме да се наршава зарада само ако напредује у послу где се тражи сагласност Већа и Републике”, додао је Митић. “ Морали смо и ми да попустимо у неким питањима али не ништа што би било штетно по запослене”.

Оливер Цветковић, координатор Синдиката „Независност“, навео је да овај Колективни уговор за запослене значи сигурност у смислу опстанка, технолошког вишка и будућности. „Очекујемо много више, много боље, али добили смо доста тога што смо захтевали, као рецимо, боловање од 70 одсто. Очекујемо да када ступи на снагу промена о смањеној заради потпишемо анекс уговоре о повећању плата“, рекао је Цветковић.

Део запослених у РТВ-у одржали штрајк упозорења

Извор:Бета

Запослени у Мобилној ТВ техници Радио-телевизије Војводина (РТВ), чланови Синдиката Независност, данас су одржали штрајк упозорења током којег је накратко било прекинуто снимање емисије "Пресија", аутора Зорана Пановића.

Штрајк упозорења је одржан јер руководство РТВ-а није позитивно решило проблеме у Мобилној ТВ техници о којима је претходно било речи на неколико састанака између Синдиката Независност и менаџмента РТВ-а, навео је синдикат у саопштењу.

Додаје се да се запослени у Мобилној ТВ техници дужи временски период сусрећу са великим проблемима приликом обављања својих свакодневних послова, у највећем делу због неразумевања непосредних руководиоца.

Запослени штрајкују због погрешног обрачунавања накнаде за сменски рад од маја 2018. године, накнаде за прековремени рад и накнаде за топли оброк.

Запослени траже и смену руководиоца Службе мобилне ТВ технике Сава Дашића и почетак преговора о процени ризика занимања у Мобилној техници.

Одбор повереника Синдиката Независност РТВ-а позвао је данас послодавца да са Штрајкачким одбором одмах отпочне преговоре за споразумно решавање штрајкачких захтева.

Пре одржавања штрајка упозорења, представници Штрајкачког одбора данас су одржали састанак са замеником генералног директора Јожефом Клемом на којем је потписан споразум о одабиру миритеља из Агенције за мирно решавање радних спорова.

Споразумно је за миритеља изабран Сенад Јашаревић, који је био ангажован и приликом потписивања Колективног уговора у РТВ-у, у мају месецу 2018. године.

Јожеф Клем саопштио је синдикалцима да би први састанак са миритељем требало да буде одржан следеће недеље.

Главни повереник Синдиката Независност РТВ-а Дарко Шпер изјавио је данас да због сличних проблема постоји потреба у још неколико одељења РТВ-а да се организује штрајк упозорења.

Разлог за то је што се запосленима лични доходак не исплаћује у складу са Колективним уговором.

Данашњем штрајку упозорења присуствовао је и председник Синдиката културе, уметности и медија Независност Драган Милановић Пилац који је похвалио одлучност запослених у Мобилној ТВ техници да се на овај начин изборе за своја права.

Захтеве запослених у Мобилној ТВ техници данас су подржали и чланови Синдиката Независност Радио-телевизије Србије.

